

FAKTA

Navn: Henning Bøgesvang

Aldur: 69 (verður 70 týsdagin)

Bústaður: Søldafjørður

Familja: Giftur Solveg

Tey eiga synirnar Anders og Villads

Útbúgving: Prestur

Við hvørt eri eg sterkur í trúnni, og ein annan dag kann eg kenna meg veikan. Men tað, sum eg altíð vendi aftur til, er, at Gud heldur fast. Um eg ivist ella kenni meg veikan, so heldur Hann fast, sigur Henning Bøgesvang

MYNDIR: EYDBII MYNDIR

verið prestur og eg eri glaður fyri mítt val. Onkuntíð kundi eg ynskt mær, at eg hevði eitt praktiskt arbeiði, so eg sá, hvat eg hevði gjørt, tí sum prestur sært tú ikki, hvat er komið burtúr ella liggur eftir. Men tú upplivir nógv gleðiligt, og eg havi havt eitt fantastiska gott lív og arbeiði, og eg kundi ikki ynskt mær nakað annað. Eg havi eisini eina konu, sum hevur verið ein stórur og týðandi stuðul í mínum arbeiði.

Hvat vónar tú, at tú sum prestur hevur givið fólki sum prestur?

– Eg dugi illa at siga, hvat eg havi givið fólki. Eg havi upplivað meg eitt sindur sum eina mammu, sum hevur havt nógv børn. Hon ger mat til børnini hvønn dag – oftast er tað gerandismatur, men onkuntíð er tað ein festmáltíð. Hon sær kanska ikki, at tað hendir so nógv, tí hon sær børnini hvønn dag, men hon upplivir, at børnini eru á lívi og liva. Eg vóni, at eg við at fortelja fólki um Gud, og um at Jesus er millum okkum, havi givið fólki mót uppá at liva.

Hvat hevur tú sjálvur fingið burtur úr at vera prestur?

– Tað hevur verið eitt gott arbeiði. Eg havi verið væl móttikin allastaðni, fólk hava lurtað, og á tann hátt havi eg kent á mær, at tað, sum eg gjørdi, hevur havt virði. Tá ið tú fæst við kristindóm, so fært tú eisini nógv spurningar inni í

tær sjálvum. Við hvørt eri eg sterkur í trúnni, og ein annan dag kann eg kenna meg veikan. Men tað, sum eg altíð vendi aftur til, er, at Gud heldur fast. Um eg ivist ella kenni meg veikan, so heldur Hann fast.

Hvør er týðningarmesti boðskapurin hjá kristindóminum?

– Tá ið Jesus kom til jarðar, fortaldi hann okkum, at Gud hevði gjørt av, at vit hoyra honum til. Við hvørt kunnu vit halda, at vit hava ikki nóg stóra trúgv, men Gud hevur bestemmað, at vit hoyra honum til og eru knýtt at himmalinum. Tí kunnu vit liva á jørð saman við okkara medmenniskjum uttan at skula hugsa um, at vit skulu gera nakað fyri at hava uppiborið himmalin. Ofta gera vit ting, tí vit vænta at fáa nakað afturfyri ella burtúr, men tað er ikki neyðugt yvirfyri Gudi. Tað, sum er mest umráðandi at siga, og sum eg eri so glaður fyri at fortelja, at eg kunna blíva heilt ivrigur, er, at vit hoyra Gudi til. Himmiríkið hevur hann ornað fyri okkum.

Um tú nú kundi givið tær sjálvum eini góð ráð, tá ið tú vart ungur, hvat hevði tú so sagt við teg sjálvan?

– Eg havi trupult við at geva góð ráð, men skuldi eg, nú eg verði 70 ár, givið mær sjálvum eini góð ráð, tá eg var

ungur, so var tað »Henning, liv! Liv! Ver glaður. Og dansa! Og tá ið tárini koma, so skalt tú vita, at tað er ein, sum heldur eygað við tær og hjálpir tær«. Vit fáa øll eina tíð til at gráta, men tað er eisini ein tíð at dansa og vera glaður, og ta tíðina skulu vit brúka. Vit skulu royna at finna tað góða og positiva við lívinum og fegnast um tað, og so skulu vit vita, at Gud stendur við okkara lið, tá ið tað verður tungt og sorgin kemur.

Um tú lítur frameftir, hvat sært tú so fyri framman í tínum lívi?

– Eg havi onkrar planir. Verða onkrar gudstænastur at halda av og á, so verði eg glaður fyri tað.

– Eg kundi eisini hugsað mær at kanna okkurt, sum hevur upptikið meg. Í Nazitýsklandi høvdu tey eitt propagandaministerium, sum manipuleraði við fólkinum. Eg kundi hugsað mær at funnið út av, hvat tað var tey gjørdur har, og hvørjar psykologiskar mekanismur tey brúktu fyri at forføra fólkið við boðskapinum hjá Hitler.

– Eldri sonurin hjá okkum býr í Noregi, og vit hava summarhús í Svøríki, so vit ætla okkum eisini at ferðast nógv.

Gott eg ikki havi revolvara í bilinum

Henning Bøgesvang er kendur sum tann positiv og glaði presturin, sum kann fortelja stuttligar søgur og flenna saman við fólki, men hann kann eisini blíva illur.

– Eg eri eitt sindur snarsintur, og eg kann ikki siga frammanundan, hvat ger meg illan, men eg kann tendra skjótt. So skal eg bara hava frið eina løtu, og so gongur tað yvir, sigur Bøgesvang.

– Eg havi ongar trupulleikar við, at fólk kritisera meg, ella at fólk skelda ella brúka óhóskandi orð, men tá ið fólk við slaturi og sleygi royna at fordøma, so verði eg illur og sigi frá.

– Eg havi tað eisini trupult við fólki, sum royna at halda eina góða fasadu við gudligheit og tosa um Guds kærleika og náði, men í tí dulda royna at snýta við pengum, kvotum, arvi ella onkrum.

– Og eg kann eisini tendra í ferðsluni. Um fólk blenda ljósið upp, áðrenn mann kemur framvið, ella koyra út fyri meg, so blívi eg illur. Tá er tað bara gott, at eg ikki havi ein revolvara í bilinum, tí eg kundi saktans funnið uppá skotið, sigur hann flennandi.